

Το Υπουργείο επιτίθεται, η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ αδειάζει τον αγώνα

Οι Σύλλογοι ΠΕ και οι ΕΛΜΕ παίρνουν την υπόθεση στα χέρια τους

ΕΠΑΝΑΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΑΑ ΤΩΡΑ- ΟΛΕΣ/ΟΙ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ!

Το Υπουργείο Παιδείας προχωρά σε σφοδρότατη επίθεση εναντίον του μαζικού εκπαιδευτικού κινήματος επιχειρώντας να επιβάλει ένα καθεστώς τρόμου ώστε να εφαρμόσει την αξιολόγηση με το σουγιά στο κόκαλο και το λουρί στο σβέρκο. Επιχειρώντας μετά από τρία χρόνια αγώνων και ηρωικής αντίστασης του κλάδου να μας φοβίσει και να μας υποχρεώσει να σκύψουμε το κεφάλι. Είναι ολοφάνερο πλέον στον καθένα τι μας περιμένει αν περάσει η πολιτική του Υπουργείου. Οι εκβιασμοί, οι συκοφαντίες, οι απειλές, οι παρελκυστικές και παραπλανητικές τακτικές, η διασπορά ψευδών ειδήσεων, όλα όσα αντιμετωπίζουμε σήμερα, δεν είναι τίποτα μπροστά στον εφιάλτη της αξιολόγησης που απειλεί να σκεπάσει τα σχολεία μας. **Συγκεκριμένα το Υπουργείο:**

- Με την εγκύκλιο 28857/Ε3/20-3-2024 **ενεργοποιεί το πεδίο Β της αξιολόγησης για το σύνολο των εκπαιδευτικών** και μάλιστα με προθεσμίες από 27/3 έως 2/4! Πεδίο από το οποίο μόνο η κηρυγμένη απεργία-αποχή μπορεί να μας διαφυλάξει.

- Με την εγκύκλιο 29287/Ε3/20-3-2024 επιβεβαιώνει την αυτοεκπληρούμενη προφητεία της πλειοψηφίας του Δ.Σ. της ΔΟΕ εκτοξεύοντας για μία ακόμα φορά **απειλές** για ενεργοποίηση του άρθρου 56 περί κυρώσεων κλπ.

Από την πλευρά μας εκτιμούμε ότι:

1. **Η αυταρχική και αντιδημοκρατική απόφαση του δικαστηρίου** που επί της ουσίας απαγορεύει την απεργία στους δημοσίους υπαλλήλους ενάντια σε νόμους του κράτους, αποτελεί αντισυνταγματική εκτροπή και εξαιρετικά αρνητικό προηγούμενο για το ευρύτερο συνδικαλιστικό και εργατικό κίνημα. Εντάσσεται στο ίδιο καθεστώς του συμπλέγματος κυβέρνησης-επιχειρηματικών ελίτ-ΜΜΕ-δικαστικών και κρατικών μηχανισμών που έχουν ξεπεράσει κάθε όριο το τελευταίο διάστημα με το κουκούλωμα του εγκλήματος των Τεμπών, την αθώωση παιδοβιαστών και τη συγκάλυψη των κυκλωμάτων trafficking. Θεωρούμε απαράδεκτο το γεγονός ότι ΑΔΕΔΥ και ΔΟΕ δεν έχουν ασκήσει έφεση στις καταδικαστικές αποφάσεις για την απεργία-αποχή. Τις καλούμε έστω και τώρα να αναλογιστούν τις ευθύνες τους και να το πράξουν.

2. **Ο Γ.Γ. του Υπουργείου, για πολλοστή φορά, αναλαμβάνει αρμοδιότητες δικαστή**, εκτοξεύοντας απειλές κατά των αγωνιζόμενων εκπαιδευτικών αλλά και των πρωτοβάθμιων σωματείων. Δεν αποτελεί όμως δική του ευθύνη να ερμηνεύει το εργατικό δίκαιο, να προκαταλαμβάνει όλες τις μελλοντικές απεργίες όλων των σωματείων (ΑΔΕΔΥ-ΔΟΕ-ΟΛΜΕ-πρωτοβάθμια σωματεία) όποια αιτήματα και αν διεκδικούν! Ο ισχυρισμός του ότι επειδή βγήκαν παράνομες οι προηγούμενες κηρύξεις απεργίας-αποχής της ΑΔΕΔΥ και της ΔΟΕ θα είναι παράνομες όλες οι επόμενες επομένως αυτομάτως πηγαίνουμε στις κυρώσεις του άρθρου 56, δεν αποτελεί απλώς νομικό ακροβατισμό αλλά σαφή επιδίωξη τρομοκράτησης των εκπαιδευτικών ολοκληρωτικής κοπής.

3. **Το Δ.Σ. της ΔΟΕ, με ευθύνη της πλειοψηφίας ΔΑΚΕ-ΔΗΣΥ-ΔΙΚΤΥΟ**, όχι μόνο δεν επαναπροκήρυξε την απεργία-αποχή αφήνοντας ακάλυπτους τους δεκάδες χιλιάδες αγωνιζόμενους εκπαιδευτικούς και έκθετους στο μένος του αξιολογικού μηχανισμού, αλλά προχώρησε σε ανακοίνωση που κάτω από τον τίτλο «συνεχίζουμε περήφανα τον αγώνα», **άδειαζε εντυπωσιακά τον αγώνα του εκπαιδευτικού κινήματος και επιδεικνύοντας πρωτοφανείς «προφητικές» ικανότητες**, ξεκινούσε ως «προοικονομία», να ανοίγει το δρόμο στην τρομοκράτηση του κλάδου από το Υπουργείο! **Οι τελευταίες δύο ανακοινώσεις που ψήφισαν αυτές οι δυνάμεις αποτελούν**

ντροπή και όνειδος για το συνδικαλιστικό κίνημα, μνημεία κυβερνητικού συνδικαλισμού της συναίνεσης και της υποταγής.

Μάλιστα, οι ίδιες δυνάμεις, μετά την πρώτη ημέρα λειτουργίας των σχολείων, όταν έγιναν αποδέκτες της δίκαιης κατακραυγής του κλάδου και, πολύ περισσότερο, όταν διαπίστωσαν ότι οι πρώτες Γ.Σ. ξεκινούν με μαζικότητα, απαρτία και αγωνιστικές αποφάσεις, ότι οι Σύλλογοι ΠΕ και ΕΛΜΕ μετά και τον πρόσφατο συντονισμό τους στις 15 Μαρτίου ο ένας μετά τον άλλο προχωρούν σε κήρυξη της απεργίας-αποχής, αντί να προβληματιστούν, βυθίστηκαν ακόμα περισσότερο στο έρεβος του κυβερνητικού συνδικαλισμού! **Προχώρησαν σε δεύτερη, ακόμα πιο απειλητική ανακοίνωση του ΔΣ της ΔΟΕ λειτουργώντας πλέον ως συμπληρωματικό σκιάχτρο τρομοκράτησης του κλάδου, αντί να γίνουν ασπίδα για το εκπαιδευτικό κίνημα, αντί να ξεσηκώσουν τον κλάδο σε πανεκπαιδευτικό αγώνα με επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής, με κινητοποιήσεις, απεργίες, με κάθε πρόσφορο αγωνιστικό μέσο τιμώντας και εφαρμόζοντας έτσι την ομόφωνη απόφαση της τελευταίας ΓΣ του κλάδου.** Μετά και τη δεύτερη ανακοίνωση, είναι φανερό ότι οι δυνάμεις αυτές παρακαλάνε να πιάσουν οι φοβέρες του Γ.Γ. ώστε να μην βρεθούν στο απόλυτο αδιέξοδο. Στην προσπάθειά τους να δικαιολογήσουν την κατάθεση των όπλων, την πλήρη συνθηκολόγησή τους όταν τα πράγματα «ζόρισαν» και το συνδικαλιστικό κίνημα όφειλε να χρησιμοποιήσει τη δύναμή του, τους χιλιάδες απεργούς απέχοντες, τον μεγαλειώδη αγώνα των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση, ιδιωτικοποίηση, εμπορευματοποίηση της δημόσιας εκπαίδευσης, αυτοί νομιμοποιούν επιχειρήματα του υπουργείου και της κυβέρνησης, αναπαράγουν τις απειλές και τους εκβιασμούς που όλα αυτά τα χρόνια έγραψε το ΥΠΑΙΘΑ σε πλήθος εγκυκλίων με υπογραφές Κόππη και Κατσαρού, Κεραμέως και Πιερρακάκη. **Ξεπέρασαν κάθε όριο! Και ρωτάμε ευθέως!** Η πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, οι παρατάξεις ΔΑΚΕ/ΔΗΣΥ/ΔΙΚΤΥΟ επιδιώκουν, προετοιμάζουν, προκαλούν και επιθυμούν την ενεργοποίηση ποινών; Προσπαθούν να επιβεβαιώσουν τη γραμμή της συνθηκολόγησης δίνοντας στο υπουργείο άλλοθι αν επιλέξει γραμμή επίθεσης στα σωματεία που ανοίγουν δρόμο αγώνα; Αναρωτιόμαστε πλέον μετά από αυτή την απόφαση όνειδος για το συνδικαλιστικό κίνημα, ποιες οι διαφορές ανάμεσα στις εγκυκλίους του Κατσαρού και τις δύο τελευταίες ανακοινώσεις της ΔΟΕ! Η επίθεση που κάνουν είναι χυδαία και άκρως επικίνδυνη!

4. Η συμμετοχή 34 Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ στη σύσκεψη συντονισμού της 15^{ης} Μάρτη, οι πρώτες μαζικές γενικές συνελεύσεις, οι αποφάσεις των Συλλόγων ΠΕ και ΕΛΜΕ για προκήρυξη της απεργίας-αποχής, οι νεοδιόριστες/οι που πραγματοποίησαν διαμαρτυρία εντός της εκδήλωσης για τα 100χρονα της ΔΟΕ στη Θεσσαλονίκη, δείχνουν σήμερα το δρόμο. Καλούμε την πλειοψηφία του ΔΣ της ΔΟΕ, έστω και τώρα να συναισθανθεί τον παλμό της βάσης του κλάδου και να επαναπροκηρύξει την απεργία-αποχή, διαφορετικά θα έχει την αποκλειστική ιστορική ευθύνη. Καλούμε όλες και όλους τους εκπαιδευτικούς να συνεχίσουμε τον αγώνα διαρκείας και να τον οργανώσουμε στους Συλλόγους μας με τη μαζική συμμετοχή μας στις Γενικές Συνελεύσεις και τις Επιτροπές Αγώνα. Καλούμε σε αυτοοργάνωση της δράσης με θεσμικές και εξωθεσμικές μορφές συλλογικότητας, με τοπικές δράσεις που θα στηρίζονται στα σωματεία αλλά και σε κάθε αγωνιστική συλλογικότητα. Καλούμε τους/τις νεοδιόριστους σε κάθε Σύλλογο, ιδιαίτερα εκεί που το ΔΣ δεν κάνει το χρέος του, να αναλάβουν να συγκροτήσουν ομάδες δράσης και αγώνα. Καλούμε κάθε αγωνιστική δύναμη, κάθε συνδικαλίστρια και συνδικαλιστή που αγωνίζεται εδώ και χρόνια για το δημόσιο σχολείο να συντονίσουμε τη δράση μας, να συμμετέχουμε σε ένα ευρύ, δημοκρατικό ενωτικό συντονισμό των Συλλόγων ΠΕ και των ΕΛΜΕ.

Για επαναπροκήρυξη της απεργίας-αποχής από όλα τα εκπαιδευτικά σωματεία

Για να βγούμε στους δρόμους του αγώνα μαζί με γονείς, φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενους

Για να στηρίξουμε το δικαίωμα κάθε φτωχού παιδιού να σπουδάσει

Για να υπερασπιστούμε τον κοινωνικό και παιδαγωγικό μας ρόλο

ΓΙΑΤΙ ΟΣΟ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΔΑΣΚΑΛΕΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ

ΔΕ ΘΑ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΛΑΟΙ ΓΟΝΑΤΙΣΜΕΝΟΙ